

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Mands Minde 1788-1838. Foredrag over det sidste halve Aarhundredes Historie

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 431. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1838_599-txt-shoot-idm12794.pdf (tilgået 19. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

England eller Storbritannien og Irland har da gennem hele det 18de Aarhundrede, lige fra Vilhelm Hollænders Tid, kun af Navn været et *Monarki*, men virkelig 432et *Pengeherskab*; og naar man derfor søger Grunden til Englands forbavsende Opblomstring *i dets Statsforfatning*, da tager man mærkelig fejl, hvad der er saa meget mer at beklage, som man efter 1815 snart over hele Evropa har trot, at naar man kunde efterligne denne altid farlige og nu aldeles forældede og upassende Statsforfatning, da havde man forvisset sig en Broderpart i Englands Storhed og Lykke. – Jeg skulde imidlertid ikke her udbrede mig over denne Sag, som mit Ord dog ikke klarer, og som kan synes os uvedkommende, dersom jeg ikke formodede, at denne berømte Bygning med det allerførste pludselig vil styrte sammen, ligesom *det gamle Parlamentshus*, jeg endnu saa' baade tomt og befolket, alt forleden Aar sank i Aske og har taget *Børsen* med sig. – De smiler kanské, m. H., og spørger, om jeg tror paa Forvarsler? Men jeg svarer rolig: jeg *tror* ikke, men jeg *agter* paa dem, og naar jeg har set en Indretning længe nærme sig sin Undergang, da ser jeg i Faldet af dens synlige Billeder og Redskaber et sikkert Varsel for Dommedags-Slaget, der vil tilintetgjøre den. Denne Statsforfatning, sønderknust med de første Stuarter i Midten af det syttende Aarhundrede og kun daarlig sammenstykket paa ny, har nemlig snart i tredive Aar tiltrukket sig min spændte Opmærksomhed, og da jeg saa' *Canning* ved Roret, da sagde jeg ved mig selv: "Kan den Bygning reddes, saa er *han* Manden; nu faar vi at se"; men da han faldt i den første Dyst med Pengeherskabet, da erklærede jeg Redningen for umulig, og Tiden vil snart vise, om jeg har Ret. Tager jeg fejl, da er det ikke første Gang, og *de*, der aldrig har taget fejl, maa gjerne le lidt ad mig; men falder virkelig i vore Dage den engelske Statsforfatning, da maa det ikke være *min* Skyld, om mine Landsmænd tro, det var Frihedens sidste Bulværk, der styrtede, medens det kun er Pengeherskabets Hovedfæstning, 433hvis Volde er opkastede af Folkets Odelsjord, og hvis Grave er fyldte med Fattigfolks Blod.